

κεί δὲ ὅταν διὰ τοιαύτα παρέξη τις ἀ μὴ
 δέη, ἀ καὶ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν ἐκτρέ-
 νει, καὶ μηδὲς αὐτὸν ἐπιμαίεται. ἕνα δὲ ἴσως
 εἴστιν ἀναγκασθῆναι, ἀλλὰ μᾶλλον δο-
 θῆναι, παθόντα τὰ δευτέρωτα, καὶ γὰρ τὸν
 Εὐραπίδου Ἀλκιμάχου γὰρ ἡ ἀναγκαστικὴ τὰ
 ἀναγκαστικὰ μηδενιστικὴ. ἔστι δὲ χα-
 λῶν ἐπίστα τὸ κρίει, ποῖον αὐτὸ ποῖου αἰρε-
 σέον, καὶ ἢ αὐτὸ πῶς ἀποφασιστέον ἔπι δὲ χα-
 λῶν πρὸς τὸ ἐμμένειν τοῖς γνώσεσιν. ὡς
 γὰρ ὅτι τὸ πολὺ ὄντα τὰ μὴ παρεδωκόμενα,
 λυπηρὰ τὰ δὲ ἀναγκασθῆναι, ἀλλὰ ὄθεν
 ἔπαυται καὶ ἡ γὰρ γίνονται, πᾶσι δὲ ἀναγκασ-
 θήναι, ἢ μὴ, τὰ δὲ πᾶσι, φατέον βίαια ἢ
 ἀπλῶς μὴ ὄντα, αἰ ἢ αἰτία ἐν ταῖς ἐπιπέδῃ,
 καὶ ὁ ἀποφασιστικὸν συμβαλλήναι; ἀ δὲ
 καὶ αὐτὰ μὴ, ἀκούσά ὄντα, νῦν δὲ καὶ
 ἀνὰ τῶνδε αἰρετά, καὶ ἢ ἀρῶν ἐν τῷ ἀποφασ-
 τικῷ, καὶ αὐτὰ μὴ, ἀκούσά ὄντα, νῦν δὲ
 καὶ αἰπὴ πᾶσι, ἐκούσῃ. μᾶλλον δὲ εἰσκειν
 ἐκούσιος αἰ γὰρ ἀράξει, ἐν τοῖς καὶ ἕκα-
 στα. ταῦτα δὲ, ἐκούσῃ. πᾶσι δὲ αἰπὴ
 ποῖον ἀρετέον, οὐ βάλον ἀποδιδῶναι. πολ-
 λὰ γὰρ διαφορὰ εἰσιν ἐν τοῖς καὶ ἕκαστοι.
 εἰ δὲ τις τὰ ἡδέα καὶ τὰ χαλὰ φαίη βίαια
 εἶναι ἀναγκασθῆναι γὰρ, ἔξω ὄντα. πάντα αὐτὸν
 εὐτὼ βίαια. πούτων γὰρ χάριν πάντα πᾶ-
 ντες ἀράποισι. καὶ οἱ μὴ βίαια, καὶ ἀκόντε,
 λυπηρῶς οἱ δὲ διὰ τὸ ἡδύ, καὶ ἡδονῆς. γε-
 λῶν δὲ τὸ αἰπῶν, ὅτι ἐπιπέδῃ, ἀλλὰ μὴ
 εὐτὼ, διδραχτόν ὄντα ἐπὶ τῶν τοιαύτων, καὶ
 εὐτὼ μὴ καλῶν, ἕκαστον ἡδύ δὲ αἰσῶν, τὰ ἢ
 δέα. εἰσκειν δὲ τὸ βίαιον εἶναι, οὐ ἔξωθεν ἢ ἀρ-
 γῶ, μηδὲν συμβαλλομένου πᾶσι βίαιον ὄντος.

Κεφάλαιον β.

Τὸ δὲ δι' ἀγνοίαν, οὐχ ἐκούσιον μὲν
 ἀπαν ὄντα ἀκούσιον δὲ, τὸ ὅτι λυποῦν
 καὶ ἐν μεταμελείᾳ. ὁ γὰρ δι' ἀγνοίαν ἀρά-
 ξας ὀπίσθῃ, μηδὲν δὲ δυσχεραίνων ὅτι αἴ
 ἀράξει, ἐκὼν μὲν οὐ πᾶσιν ἀρῶν, ὅτι μὴ ἢ
 δεγούσῃ αὐτὸν ἀκόν, μὴ λυποῦ μὲν γὰρ. πᾶσι δὲ
 δι' ἀγνοίαν, ὁ μὲν ἐν μεταμελείᾳ ἀκόν δο-
 κῆ. ὁ δὲ μὴ μεταμελόμενος, ἐπιπέδῃ ἔπε-
 ρος, ἔξω οὐχ ἐκὼν. ἐπεὶ γὰρ διαφέρει,
 βέλπον ὄνομα ἔχει ἴδιον. ἔτερον δὲ εἰσκει
 καὶ τὸ δι' ἀγνοίαν ἀράσῃ, πᾶσι ἀγνοῦμ-
 τῶ. ποῖον ἢ γὰρ μεθύων, ἢ ὀργίζομενος,

cum ea quæ non debet, agit quispiam ob
 eiusmodi, quæ & humanam naturam ex-
 cedunt, & à nullo sustinerentur, quædam
 autem fortasse sunt, ad quæ perpetranda
 nemo cogi, compellitur potest: sed potius
 extrema quæque pati, ac mori convenit. e-
 tenim ridicula ea sunt, quæ Euripidem
 Alcæonem ad matrem interficiendum
 compulerunt. Sed difficile interdum est
 iudicare, quale pro quali eligendum, ac
 quid pro quo sustinendum sit: difficilius
 etiam in iis, quæ deieuerimus, persistere.
 ut plurimum enim quæ expectantur mo-
 lesta: quæ verò cogant, turpia sunt. unde
 & laudes & vituperia iis contingere con-
 sueverunt, qui vel fuerunt, vel non fue-
 runt, coacti. Qualia igitur esse violenta di-
 cenda sunt? An simpliciter cum & causa
 extrinsecus fuerit, & qui agit, nihil contu-
 lerit: quæ verò licet per se inuita sint, nunc
 tamen & pro his eligenda fuerint. princi-
 piūque in agente habuerint: ea per se
 inuita, nunc autem & pro his spontanea
 sunt: imò sunt spontaneæ similia. actiones
 enim circa particularia fiunt: hæc autem
 spontanea sunt: quoniam igitur differen-
 tiæ multæ in particularibus existunt, qua-
 lia pro qualibus eligenda sint, definiri nõ
 facile potest. Quòd si quispiam & iucunda
 & molesta esse violenta idcirco dixerit,
 quòd extrinsecus fiat, & nõs cogant: is ef-
 ficiet, ut ea ratione omnia sibi esse vio-
 lenta vnusquisque putet: quippe cum hor-
 rum causa omnia omnes agant: alij vio-
 lenter & inuiti ob molestum: alij ob iu-
 cundum cum voluptate. Sed ridiculum sa-
 nè est in extrema potius causam referre
 quàm in seipsum, quòd huiusmodi re-
 bus facile capiat: & honesta sibi, turpia
 iucundis ascribere. Videtur autem vio-
 lentum id esse, cuius principium extrinse-
 cus est, nihilque ad id confert ille qui co-
 gitur.

CAPVT II.

AT quòd ob ignorationem fit, nõ
 spontaneum quidem omne est: sed
 inuitum id est, quòd vel dolorem vel pœ-
 nitentiam affert. qui enim cum ex ignora-
 tione quippiam egerit, factum minimè æ-
 gre fert: is sanè neque sponte egit, id quòd
 ignorauit: neque inuitus, cum non doleat:
 ex iis igitur, qui ex ignoracione agunt,
 quem facti pœnitet, fecisse inuitus vider-
 tur: quem non pœnitet, quia tamen di-
 uersus est, nõ sponte egisse dicatur, nõ quia
 differt, melius est ut nomè quoq; propriū
 habeat. Diuersū quoq; est, ex ignoracione,
 & ignoratè agere: qui enim vel ebrius est,